

πασμέναις υπὸ θεοῦ πολὺν ὑψηλοὺς ἐν γένεις ὡς νὰ ἔβαινον ἐπὶ καλοβάθρων καὶ λεπτοὺς ὡς σχοίνους· οἱ κανθοὶ τῶν ὄφθαλμῶν των ἐδακρυόβρόουν· ἡ ὄρεξις των πολὺ ἀσθενῆς συμπτώματά τινα λιγεντερίας. Συνδυάσας δὲ αὐτὰ συνεπέραντα ὅτι εἰς τὸν τόπον μία καὶ μόνη νόσος ἐπιπλάσει, κυρίως μεταξὺ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ἐργατῶν τάξεων, ἡ ὄνομασθεῖσα ὑπὸ τοῦ σοφοῦ ἐντομολόγου Μιτερμάρερ καραπατίτις (carapanitas monstruosa). Κατὰ τὴν νεωτέραν θεωρίαν ἡ νόσος αὕτη πηγάδει ὑπὸ σμήνους μικροσκοπικῶν δργανισμῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν κρυπτογάμων, ἀλλων μὲν κολεοπτέρων, μινεοπτέρων, τροχιοδρομικῶν, ἔνεκα τοῦ δρόμου δὲ διαγύνουσι, ὁστροτουρκικῶν, ὡς ἐκ τῆς καταγωγῆς του, τσιφλικοπτέρων, ληστοδιάτων. Τὰ φοβερώτερα εἶναι ἐκ τοῦ γένους τῶν vagabondorum, ὡς ἐκ τοῦ διαβατικοῦ αὐτῶν ἐν διαφόροις τόποις τοὺς ὅποιους λυμαίνονται.

Κατὰ τὴν νόσου αὔτης ὑπάρχουν πολλὰ προφυλακτικά εὔτυχῶς, ἰδίως συνιστῶ τὰ λεγόμενα ἐμφρακτικὰ, ἢτοι κουμπωμέναις τοέπαις, τὸν πῖλον στεγανῶς ἡρμοσμένον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἀένναν περιστροφικὴν ἥραδου κίνησιν, χρησιμεύουσαν μεγάλως εἰς ἀποδίψην τῶν.

Δεπτομερέλας διὰ ταχυδρομικῆς ἐκθέσεως.

‘Υποσημειοῦμαι

Τυπάλδος Πρετεντέρης.

“Οι ακριβεῖς αρτίγραφοι.

•
•
•
Αράπης.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ.

27 Ιουνίου 1881

Καὶ ἐπὶ τέλους!

Δι μυστικαὶ παρακλήσεις Δαμασκηνοῦ τοῦ νέου Ποσειδῶνος ἔξιλέωσαν τὸν Θεὸν κατὰ τῆς τσέπης του καὶ κατέπεμψαν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν τὰ κυνικὰ καῦματα, τὸν ἀχώριστον τοῦ θέρους σύντροφον.

‘Ηδεῖς οἱ τοσάκις τηγανισθέντες καὶ φυθέντες καὶ καέντες ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἥτις ὀνομάζεται Ἀθῆναι, ἀνεγνωρίσαμεν τὴν ἀρχαίαν μας πόλιν μὲ δόλον τὸ ἱδονικὸν καῦμα της, καὶ ἔξεπέμψαμεν φωνὴν χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως.

Καὶ, φλόγιζε, ὥλις τῆς Ἀττικῆς, τὰς κεφαλὰς τῶν νεωτέρων Ἀθηναίων. ‘Βέσακόντιζε τὰς καυστικωτέρας ἀκτίνας σου, ὥλις τῶν Ἀθηνῶν, καὶ σὺ, ὡς μπόγια, εἰς τὸ ἔργον σου.

* *

Τί εἴδους κεφάλια, αὐτὰ τὰ κεφάλια τῶν νεωτέρων Ἀθηναίων. ‘Δπὸ τὸ πολὺ καῦμα τοῦ ἡλίου κατήντησαν πεπόνια.

Τοῦτο ἀπεδείχθη πλέον κατὰ τὴν προχθεσινὴν φωταψίαν. Μόνον κολοκύνθιοι ἡδύναντο νὰ διαλογισθῶσι τοιαύτην πτωχὴν φωταψίαν.

Πέρυσιν ἔρχεται εἴδησις, ὅτι θὰ μᾶς τὰ δώσουν καὶ πληροῦμεν τὸ Φάληρον κατὰ χιλιάδας ἑορτάζοντες.

Σήμερον τὰ παίρνομεν καὶ μόνον δ' Ἀρτηνὸς Παχὺς ἐκφράζει τὴν χαράν του.

Τι ἡθέλατε λοιπὸν, κύριοι ψυχροί;

‘Ιδού μία ὄψις τοῦ ζητήματος:

‘Σήμερον δὲ ἐλληνικὸς στρατὸς εἰσῆλθεν ἀναιμάκτως εἰς Ἀρταν. Κάτοικοι μὴ ἡξεύροντες πῶς νὰ ἐκφράσωσι τὸ καταπλημμύρισαν αἴσθημά των ζητοῦσι πληροφορίας.

δυσωδίας τοῦ ζωμοῦ τῆς κράμβης, μετὰ τῆς ἀνυποφόρου καὶ ναυτιώδους ἀποφορᾶς, ἢν ἀναδίδουσιν αἱ ἐν τῇ ὁδῷ σηπόμεναι διάφοροι φυτικαὶ καὶ ζωϊκαὶ ἔστιν ὅτε οὐσιαί. “Ἐπειτα τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκτεθειμένα πρὸς πώλησιν εἴδη καὶ κρέας καὶ ιχθύες παστοὶ καὶ νωποὶ, λαχανικὰ, καὶ διωραὶ, καὶ γεωμῆλα βεβρασμένα, καὶ πλακοῦντες καὶ ζυμαρικὰ καὶ χορδεύματα ἀποφέρουσιν ὀσμὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον δυσάρεστον, ἥτις πάλιν συνενοῦται καὶ συμφύρεται ἀνέρχομένη μετὰ τῶν διαφόρων ὀσμῶν τῶν ἐξερχομένων ἀπὸ τὰ διάφορα τῆς ὁδοῦ ἐργαστήρια, ἀπὸ τῆς διξιαὶς καὶ πλήρους αἰθερίων ὁξέων ὀσμῆς τοῦ οἰνοπωλείου μέχρι τῆς λεπτῆς ἀσβόλης, ἥτις ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ ἀνθρακοπώλου. ‘Ἀλλ' ὅτι κυρίως ἐξέχει καὶ διακρίνεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἰδιορύθμου καὶ παραδίξου ταύτης τῶν ὀσμῶν συναυλίας, ὅπως ἐν μέσῳ συμφωνίας μελοδράματος ἢ διάτορος φωνὴ τοῦ ὑψιφώνου, εἶναι ἡ ἀφρότος ἀληθῆς ὀσμὴ τοῦ καιομένου ἐλαῖου τοῦ τηγανιζομένου ὄντος. ‘Ο τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐξασκῶν ἴσταται ἐν ὑπαθρῷ, παρὰ τὴν καμπήν τῆς ὁδοῦ, πρὸ πυράγρας ἀγνημένης, ἐξάγων δὲ ἀπὸ ἀγγείου τεμάχια τοῦ τεταριχευμένου ἐκείνου ιχθύος ἐμπεπλοσμένα ὕδατος, ἐπιπάσσει αὐτὰ δι' ἀλεύρου καὶ ρίπτει ἐντὸς τοῦ ἐλαῖου, ζέοντος καὶ δυσώδους ὅσον τούλαχιστον τὸ διμώνυμον τοῦ ιχθύος ἐλαῖον, καὶ ἡ ὀσμὴ αὕτη ἀνέρχεται αἰχμηρά, ταγγή, πνιγηρά καὶ εἰσδύει διὰ

τῶν μυκτήρων μέχρι τοῦ βάθους τῶν πνευμόνων. Οἱ δὲ κάτοικοι τῆς ὁδοῦ ἀσχάλλοντες καὶ βίχοντες, ἐπιτιμῶσι καὶ καταρῶνται τὸν πωλητὴν, οὐχὶ σπανίως ἀναγκαζόμενοι νὰ καταφύγωσι διὰ τοῦ τύπου πρὸς τὴν ἀστυνομίαν, ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῆς φοβερᾶς μάστιγος.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὴν ὁσφροσιν ἀλλὰ τὰ εἰς τὰς ὑπολειπομένας δύο αἰσθήσεις, ὃν τόσον εὑρεῖται ἡ δικαιοδοσία, ἀναγόμενα δὲν εἶναι εὔχολον ἐπίσης νὰ κατατάξωμεν καὶ ν' ἀπαριθμήσωμεν. “Ἀλλως τε τῶν ἐντυπώσεων τῶν δύο τούτων αἰσθήσεων κοινῶν οὖσῶν πολλάκις καὶ πρὸς ἄλληλας συνδεδεμένων, προσπαθῶ ν' ἀναγράψω αὐτὰς ὅπως ἡσθένθην, ἀφίνων εἰς τὸν εὔμενην ἀναγνώστην τὴν φροντίδα νὰ τὰς ἀποχωρίσω καὶ διανείμη. “Δματὸν πρωτανὸν ἀψυννισθῆς καὶ τρίψης τοὺς ὄφθαλμούς, δὲ πρῶτος ἦχος, δεστις θὰ σοὶ προσβάλῃ τὴν ἀκοὴν, εἶναι δὲ κώδων τοῦ ποιμνίων τῶν αἰγῶν καὶ δὲ μυκηθύμος τῶν ἀγελάδων. Τὸν κώδωνα ιδίως ἀκούεις ἐγγύτατα, διότι δὲ γαλακτοπώλης μὴ ἀρκούμενος νὰ περιφέρῃ τὰς αἰγὰς ἀνὰ τὴν δόδυν, ἔχει τὸ εὐπειθὲς ζῶν ἀπὸ τῶν κεφάτων, καὶ ἀναβιβάζει αὐτὸν διὰ τῆς κλίμακος καὶ μέχρι τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου πατώματος, ὅπως διανείμῃ εἰς τοὺς θαμῶνας τὴν ἡμερησίαν τοῦ γάλακτος προμήθειαν. ‘Αναποδῶν ἀπὸ τῆς κλίνης ἀνοίγεις τὰ παράθυρα, καὶ ἐνδυόμενος προβαίνεις ἀπὸ τοῦ ἔξωστου.

(Δικολουθεῖ).

Ίδου καὶ ἡ ἄλλη δῆμος τοῦ Σητήματος.

εἰςήμερον μάχην δεινὴν συνεκροτήθη ἐν Κυνδός Κεφαλαῖς.
2500 ἑλληνες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Αἱ πυροβολαρχίαι μας ἀπωλέσθησαν. Παραγγείλατε νέας.

Ἄλλα τέλος πάντων μὲ τὰ πεπόνια ἐγώ δὲν κάθημαι νὰ συζητῶ. Κάμετε δ, τι θέλετε.

Ἐμεῖς ἐμπήκαμε 'ις τὴν "Δρατα
Βάρτα τὰ λαγούτα βάρτα.

**

Άλλο πάλιν κακὸν εἰς τὸ θέατρον τῶν Ὀλυμπίων.

Ἐπὶ τῇ καταλήψῃ τῆς "Δρατας, λέγει, παρέστησαν τὴν Παρθένο δρᾶμα τοῦ Γαλάτου Σαρδοῦ. Δὲν εἶχαμεν τὰ μέσα νὰ πολεμήσωμεν; πολὺ καλά, ἀλλὰ νὰ μὴ ἔχωμεν τὰ μέσα καὶ νὰ ἔρτασωμεν τὴν εἰρήνην; Αὐτὸ μόνον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Θιάσου τῶν Ὀλυμπίων ἥδυνατο νὰ γεννηθῇ. Μήπως δὲν είναι ἀθηναῖοι αὐτοί; Δὲν ἔχουν καὶ αὐτοὶ πεπόνια κεφάλια;

Καὶ δῆμος τὸ φιλοπόλεμον κόμμα συνέλαβεν ἐν τῷ δράματι ἐκείνῳ μίαν ζωηροτάτην ἀντιπολιτεύσεως ἐκδήλωσιν.

Ἡκούσθη ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐν τινι πράξει τοῦ δράματος: Ἀθάνατος εἰς τὸν προδότην, ἐπώλησε τὴν πατρίδα του.

Δειλὸν χειροκρότημα παρηκολούθησε τὴν στυγγὴν φράσιν, τὸ δὲ παριπτάμενον κατὰ τὴν ἔρτασιμον ἐκείνην νύκτα πνεῦμα τῆς ἐλευθερωθείσης "Δρατας Θὰ ἀνεγνώρισε τὸ σκελετώδεις χεῖρας ἡ πειρῶτου ἐκδηλούντος τὸ ἄλγος του

ἐπὶ τῇ ἐγκαταλείψει τῶν Ιωαννίνων.

* * *

Ἄς ὄψεται ἡ Ἀγγλία, κύριες ἡ πειρῶτα, ἂς ὄψεται ἐπὶ τέλους ἡ Βρότη. Ἐμεῖς πέρισσοτερα ἀπὸ τὴν ἀναίμακτον κατάληψιν δὲν ἥδυνόθημεν νὰ πράξωμεν. Δὲν τὸ νομίζετε ἵκανότητα τοῦτο;

* * *

Συμπέρασμα. Ἀτιμία, κύριοι ψυχροί, δὲν είνε τὸ δτὶ ἐπήραμεν ἀναιμάκτως τὴν "Δραταν" μὲ τοιαύτην ἀτιμίαν εὔχομαι νὰ φθάσωμεν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως. Ἀτιμία ἔθνηκή είνε τὸ νὰ μὴ εὑρεθῇ ἐν ἔθνικὸν δρᾶμα, ἀλλὰ νὰ καταντήσῃ ὁ ἐλεύθερος "Δρατας" νὰ μὴ γνωρίζῃ εἰς ποιον κράτος προσηρτήθη, εἰς τὴν Ἑλλάδα η εἰς τὴν Γαλλίαν.

Πηγαίνομεν εἰς τὸν "Ἀπόλλωνα. Τούλαχιστον ἐκεῖ ἐπὶ τῇ καταλήψῃ τῆς "Δρατας είχον τὸ μεγαλοπρεπέστερον τῶν μελοδραμάτων, τὸν Φάνυον. Κόσμος ὀλίγος, κυρίαι πολλαὶ, καλλοναὶ ὀλίγαι. Τὸ μελόδραμα περίφημα. Βάν δῆμος ἦτο ἐκεῖ καὶ δ ἄλλος Μεφιστοφίλης, τὸ δρᾶμα θὰ ἐπέγχινεν ἀκόμη καλλίτερα. Ο τῆς σκηνῆς ἐφάνη ἀνηλεῖς. Τὸν ἐκύτταζα, τὸν ξενακύτταζα, καθ' ὃν στιγμὴν μετεμόρφου τὸ γῆρας εἰς ἥδην. Τίποτε. Είμαι δ, τι ἥμουν.

* * *

Άλλα, κύριε Γαβριηλίδη, παρέλυσα πλέον. Σήμερον δὲν χωρατεύει. Φαντασθήτε ἀφοῦ ἐπείραξε καὶ τὸν διευθυντὴν τοῦ θεάτρου τοῦ "Ἀπόλλωνος. Βασικός προχθές τὸν κ. Κωστόπουλον ἐγγνωρίζομεν μὲ γοῦστο, μὲ αἰσθηματοποιουμένης καὶ παρ' ὅμεν τῆς γυμναστικῆς καὶ διακλαδουμένης πανταχοῦ ὅπου παῖς μανθάνει, ὅπου νέος φοιτᾶεις σχολεῖον.

Θεια, σωματικὴ καλλονὴ, δὲν αὐτὰ ἀπετέλουν δύο ἀνθοδέσμας αἴτινες κατηρωμάτισαν τὰς Ἀθήνας μας. Ο κ. Κωστόπουλος ἐσκέφθη νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰς ωραῖας δύο ἐκείνας σελδαῖς διὰ μιᾶς Δίνδας γλαυκός. Καὶ πραγματικῶς ταῦτα πρώτον ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ ἄχαρις τῆς Παρασκευῆς τραγουδίστρια, ἐξελάβομεν αὐτὴν ὡς γλαυκα καταπτάσαν ἀπὸ τοῦ 'Αρδηττοῦ. "Οταν δῆμος ἤρχισε νὰ τραγουδῇ, τότε ἐννοήσαμεν δτὶ ἦτο κατὶ τι χειρότερον. Βν τούτοις ἡ μουσικὴ τοῦ τρυφεροῦ μελοδραμάτου καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα μᾶς ὑπενθύμισαν ωραῖας νύκτας τῆς ἀφρότυπος νεότητος, δτὲ μεθύοντες ἐξ ἔρωτος κατηνάζομεν διὰ τοῦ μαγικοῦ ἄσματος τῆς πολυκλαύστου Βιβιάνης τοὺς δρημτικοὺς πόθους.

"Αρκεῖ αὐτὸ τὸ δποῖον μᾶς ἔκαμες κ. Κωστόπουλε. Άλλα, ἐξαν ἥθελες τελείως νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃς, ἐπρεπε τὸ μελόδραμα τὸ περιπαθὲς νὰ τὸ παραστήσῃς μὲ τὰ καλλίτερα προσωπα τοῦ Θιάσου. Τότε θὰ ἥσο ἔξιος εὐγνωμοσύνης. Ή καλὴ ἐκτέλεσις θὰ μᾶς μετέφερεν δλους ψυχῆς καὶ σώματος εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους τῆς ἥδης. "Ενῷ τώρα η γλαυκὴ τοῦ 'Αρτηττοῦ μᾶς ὑπενθύμιζεν ἀμειλίκτως τὸ βαρύ φορτίον τῶν ἔτῶν καὶ τὴν μετάστασιν τὸσων τρυφερῶν αἰσθημάτων. Καὶ ἐνόσῳ μὲν ἐτραγούδει δ δξύφωνος, ἡ διάνοια μᾶς ἡπατάτο. Βεβλέπομεν τὸν 'Απόλλωνα τοῦ 1874 μὲ δένδρα, μὲ ἄνθη, μὲ λεμονέας καὶ ὑπὸ τὰ δένδρα καὶ ὑπὸ τὰ ἄνθη καὶ ὑπὸ τὰς λεμονέας καθημένας νεάνιδας καὶ ἀκρωμένας τῆς μουσικῆς. δτὲ δῆμος η γλαυκὴ ἀνελάμβανε τὸ ἄσμα, δλον τὸ μαγικὸν ἐκεῖνο θέαμα ἐξηφανίζετο καὶ παρίστατο δ 'Απόλλων εἰς οὖν κατάστασιν σήμερον εὑρίσκεται ἀνευ δένδρων, ἀνευ ἀνθέων ἀνευ λεμονῶν . . . ἀνευ τῶν νεάνιδων. Τὰ μὲν δένδρα ἀπεκόπτην χάριν τῆς πλατείας, τὰ δὲ ἄνθη ἐμαράνθησαν χάριν τῆς ἀκρεδείας, αἱ δὲ νεάνιδες . . . ἐγένοντο κυρίαι. Καὶ ἐγώ ἐγενόμην

Σφργξ.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

"Εὰν παρίστατο τὶς ἐφέτος εἰς τὰς γενομένας ἐν τῷ δημοσίῳ γυμναστηρίῳ ἐξετάσεις τῶν διαφόρων γυμνασίων θὰ ὀμολόγησε δτὶ διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ δπως καταστήσῃ τὸ μάθημα τῇ; Γυμναστικῆς ὑποχρεωτικὸν δ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργὸς τῆς προκατόχου κυβερνήσεως κ. Μαυροκορδάτος ἐπράξειν ὑπὲρ τῆς νέας γενεᾶς δ, τι δὲν ἐφαντάσθησαν νὰ πράξουν πάντες οἱ πρὸ αὐτοῦ ὑπουργοὶ συλληφδην λαμβάνομενοι.

"Απὸ τῆς εἰς μάθημα ὑποχρεωτικὸν ἀναγωγῆς τῆς γυμναστικῆς ἐν τοῖς διαφόροις γυμνασίοις καὶ τῆς διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἐν τοῖς διδασκαλείοις μορφώσεως εἰς γυμναστικοὺς πάντων τῶν διδασκάλων τῆς κατωτέρας 'Εκπαιδεύσεως, τὰ γράμματα παρ' ὅμεν ἀποβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῆς βλακείας των καὶ εἰσέρχονται εἰς νέαν περίοδον, ἀρκεῖ τὸ γενόμενον βῆμα νὰ παρακολουθήσωσιν ἄλλα, συστηματοποιουμένης καὶ παρ' ὅμεν τῆς γυμναστικῆς καὶ διακλαδουμένης πανταχοῦ δπου παῖς μανθάνει, δπου νέος φοιτᾶεις σχολεῖον.

"Αρκεῖ πλέον δτὶ ἐπιλημμύρησαν σοφοὶ δεκαπεντετεῖς, πρόεδροι συλλόγων ἐννεαστεῖς καὶ γραμματεῖς σωματείων τὸ ἐσπέρας θηλάζοντες παρὰ τὴν μητρὶ τῶν καὶ τὸ πρωταγωγούχοντες τοὺς ἄλλους. 'Αρκεῖ πλέον δτὶ τὰ δημοτικὰ